

Beeld/spraak

Mine DALEMANS / Jozefien VAN HUFFEL

GENK | Is er een priester in de zaal? Bij voetbalploeg KRC Genk is dat geregeld het geval. Doorgaans merk je Tony POORTERS en Mathieu PLESSERS, de respectieve pastoors van Peer en Lummen, echter niet op tussen de andere supporters. Ze dragen blauw-witte sjaals, ze volgen geconcentreerd, ze leven mee. Tijdens de match Genk-Standard brachten ze voor een keer wel hun job mee naar het stadion. Al wie in de buurt durfde komen, kreeg een **KERK & leven** in de handen gedrukt, met daarin het interview met speler Kennedy Nwanganga.

Leven wij op de koudste plek op aarde?

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

„Ik maak me grote zorgen over het afnemen van de religiositeit in Europa. Dat kan rampzalige gevolgen hebben.” Aan het woord is de Duitse vrijzinnige filosoof Richard David Precht. Naar aanleiding van het jongste bezoek van Benedictus XVI aan zijn geboorteland hadden op de Duitse openbare zenders tal van boeiende debatten plaats, met mensen die over het thema konden meepraten, ook al verkondigden ze de meest uiteenlopende standpunten.

In de talkshow van Maybrit Illner op ZDF zat de ‘pop-filosoof’, zoals de 47-jarige Precht in Duitsland wordt genoemd. Zijn boeken, die allerm minst vlot weggelezen werden intussen in meer dan twintig talen vertaald en een Nederlandse versie van zijn bekendste werk met de wat bizarre titel *Wie ben ik en zo ja, hoeveel?*, een excursie in de filosofiegeschiedenis, is hier al toe aan de derde druk.

Precht zei in het debat dat de afname van het kerkbezoek, zowel bij katholieken als protestanten, niets afdeed aan het feit dat het christendom de belangrijkste stroming is en blijft, verankerd in de humanistische traditie. „Daar kan geen twijfel over bestaan. Er zijn dingen waar we de Kerken voor nodig hebben. Niet omdat ze dat altijd zo perfect deden, maar omdat het hun bestemming is en ze de plaatsen zijn waar die dingen moeten gebeuren.”

Volgens Precht zijn er twee dingen waarvan het wegvallen rampzalige gevolgen zou hebben voor de samenleving. Men zal maar meemaken dat alle sociale netwerken van de Kerken wegvallen, al hun caritatieve instellingen, al hun hulp aan de derde wereld en vooral alles waartoe ze hun gelovigen vermogen te motiveren. „De humanisten die in de mening verkeren dat ze hun idealen zonder de Kerken kunnen waarmaken, kunnen in korte tijd nooit een vergelijkbare en even doeltreffende organisatie uit de grond stampen en die bovendien ook nog in goede banen leiden”, meent Precht.

Hij wijst er ook op dat in onze dagen alles om geld draait. Bij alle denkwerk wordt de rekenmachine tevoorschijn gehaald. De markt verving onze sociale normen. Slechts in de Kerken wordt nog een waardenschaal gehanteerd die afwijkt van die van de kille berekening. En wie anders zou die waarden nog kunnen doorgeven dan de Kerken, die al eeuwen een bron zijn van spiritualiteit? „Wie zal die leegte adequaat opvullen als ook die activiteit van de Kerken verdwijnt?”, vraagt Precht. „Wie zal onze kinderen die waarden nog bijbrengen, die waardevolle attitudes die nodig zijn om een zinvol leven te leiden?”

In de televisiestudio van de ZDF, waar lang niet uitsluitend pausaanhangers hadden plaatsgenomen, werd

Prechts betoog onthaald op applaus. Sla maar eens de Vlaamse kranten open en u zult het met me eens zijn dat de woorden van de Keulse filosoof steek houden. De berichten over de manifeste inheligheid van gewezen politici, de manier waarop de gemeenschap de werkgevers geld moet bijgeven om oudere, werkwillige werknemers in dienst te willen houden, hoe overheidsbedrijven worden leeggezogen door lieden aan de top die het duizendvoud opstrijken van de oudste bediende op de onderste verdieping. De honderd grootste bedrijven in dit land die geen cent belasting afdragen. Het werken met uitzendkrachten die moeten voorkomen dat er nog een warme solidariteit ontstaat in de bedrijven. Vakbonden die ermee instemmen dat werknemers voortaan zelf maar moeten instaan voor een fatsoenlijk pensioen later. En tienduizend asielzoekers die alweer een ijsskoude winter op straat tegemoet gaan.

Europa is als regio het verst verwijderd geraakt van het geloof. Het Oude Continent is uitgegroeid tot een kille zone van secularisering op deze aardbol. Voorbeeld van die afwijzende houding was laatst nog die van de Britse openbare omroep BBC die – God nog aan toe – zijn medewerkers beveelt de termen ‘vóór Christus’ en ‘na Christus’ niet langer meer te gebruiken.„